

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศของคนในพื้นที่ ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต

Factors Affecting Domestic Natural Tourism Behavior of People in Patong Sub-district,
Kathu District, Phuket Province

พลอยมุก พัฒราษ¹

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศของคนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการ ได้แก่ ประการที่หนึ่ง เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศของคนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ประการที่สอง คือ เพื่อศึกษาปัจจัยด้านลักษณะประชากรศาสตร์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศของคนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ประการที่สาม เพื่อศึกษาปัจจัยด้านทัศนคติที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศของคนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ทำการรวบรวมข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถาม (Questionnaire) แบบออนไลน์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต จำนวน 400 คน วิเคราะห์ผลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) อธิบายผลการวิเคราะห์ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test)

ผลการศึกษาพบว่า ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20 - 30 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอาชีพนักเรียน/ นักศึกษา และมีรายได้ต่อเดือน 20,001 -30,000 บาท ประชาชนให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยด้านทัศนคติต่อการท่องเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศ โดยภาพรวมในระดับเห็นด้วยมาก ส่วนพฤติกรรมการท่องเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศของคนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ส่วนใหญ่มีจำนวนคนที่เดินทางไปท่องเที่ยว 4-5 คน มีจำนวนวันในการท่องเที่ยวแต่ละครั้งที่ 2 วัน ประเภทที่พักแรมเป็นบังกะโล มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อครั้งที่ 1,501 – 3,000 บาท มีข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจไปท่องเที่ยวมาจากอินเทอร์เน็ต โดยวัตถุประสงค์ของการไปท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า 1) ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้แตกต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศของคนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต 2) ประชาชนที่มีทัศนคติ โดยรวมต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศของคนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

*คำสำคัญ:*พฤติกรรมการท่องเที่ยว, แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ, ทัศนคติ

Abstract

A study of factors affecting the domestic nature tourism behavior of people in Patong Sub-district, Kathu District, Phuket Province. There are 3 objectives which are to study the domestic natural tourism behavior of local people in Patong Sub-district, Kathu District, Phuket Province. The second is to study the demographic factors affecting the domestic natural tourism behavior of local people. Thirdly, to study the factors of attitudes affecting the domestic natural tourism behavior of people in Patong Sub-district, Kathu District, Phuket Province. To collect the information received from the questionnaire. Questionnaire samples were 400 people in Patong Sub-district, Kathu District, Phuket Province. The results were analyzed by Descriptive Statistic to explain the results of the analysis such as frequency, percentage, mean, standard deviation. Test hypothesis with the Chi-Square Test.

The results of the study showed that 1) the analysis of personal factors of the sample showed that the majority of the samples were female. Age between 20-30 years. Have a bachelor's degree. They have a student career and have a monthly income of 20,001 -30,000 baht. People pay more attention to attitudes towards tourism, natural attractions in the country. The overall picture at the level is very agree. As for tourism behavior, domestic natural attractions of local people in Patong Sub-district, Kathu District, Phuket Province. Most of them have 4-5 people traveling and there are 2 days each time in bungalows. The travel expenses are 1,501 - 3,000 baht. The information used in making travel decisions comes from the Internet. With the purpose of traveling for recreation

The results of hypothesis testing found that 1) people with different sex, age, education level, occupation and income affected the domestic natural tourism behavior of people in the area of Patong Sub-district, Kathu District, Phuket Province. Overall, the differences affect the domestic natural tourism behavior of people in the area of Patong Sub-district, Kathu District, Phuket Province. Statistically significant at a level of 0.05.

Keywords: tourism behavior, natural attractions, attitude

บทนำ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากสามารถช่วยกระตุ้นให้เกิดการลงทุนการผลิตสินค้าและบริการต่างๆ อันเป็นการช่วยสร้างงานและกระจายรายได้ไปสู่ทุกระดับอาชีพ อีกทั้งรัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเพื่อนำรายได้เข้าสู่ประเทศและสามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้ ซึ่งในปัจจุบันอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยมีการพัฒนาเติบโตอย่างต่อเนื่อง เกิดการลงทุนด้านสิ่งก่อสร้างต่างๆ เพื่อรองรับการขยายตัวของกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว แต่ไม่มีการคิดวางแผนการจัดการและการอนุรักษ์ไว้ จึงก่อให้เกิดปัญหาหรือผลกระทบต่อทรัพยากรสิ่งแวดล้อมรวมถึงวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมและประเพณี (นิตยา ชัชกุล, 2555)

ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวในฐานะเป็นกลไกหลักในการช่วยรักษาเสถียรภาพและขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ โดยคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติได้จัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555–2559 ถึงแม้จะประสบความสำเร็จในแง่ของจำนวนและรายได้จากการท่องเที่ยวแต่ในด้านการพัฒนาสินค้าและบริการพบว่า ยังมีข้อจำกัดหลายประการที่ทำให้การดำเนินงานไม่บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ สะท้อนให้เห็นได้จากตัวชี้วัดการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวและการเดินทาง (Travel and Tourism Competitiveness Index) ของ World Economic Forum หรือ WEF โดยในปี 2556 ความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของไทยอยู่ในอันดับ 43 จาก 140 ประเทศทั่วโลกหรืออันดับ 9 จาก 25 ประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก โดยตัวชี้วัดด้านมาตรฐานการเดินทางและการท่องเที่ยวยังเป็นจุดอ่อนสำคัญของประเทศไทย รองลงมา คือ ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดล้อมของภาคธุรกิจ

ประเด็นสำคัญที่ควรจะมีการพิจารณา คือ การพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยเดินมาถูกทิศถูกทางแล้วหรือไม่ และจะสามารถเติบโตอย่างยั่งยืนได้อย่างไร ในขณะที่เดียวกันภาพลักษณ์การท่องเที่ยวไทยยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวราคาถูก แต่การท่องเที่ยวไทยยังมีปัญหาสะสมมาอย่างยาวนานที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว ไม่ว่าจะเป็นปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว การกระจุกตัวของนักท่องเที่ยว ความไม่พร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวก ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ทักษะและองค์ความรู้ของบุคลากรท่องเที่ยว ขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงปัญหาการบริหารจัดการของภาครัฐและการบูรณาการเพื่อการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ ความล่าช้าของกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย เป็นต้น ดังนั้น หากประเทศไทยยังจำเป็นต้องอาศัยรายได้จากการท่องเที่ยวเพื่อเป็นฐานเศรษฐกิจหลักให้กับประเทศ รวมถึงเป็นแหล่งกระจายรายได้และการจ้างงาน เพื่อช่วยเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับชุมชน

และสังคมไทยแล้วควรมีการทบทวนทิศทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริง ศักยภาพและโอกาสที่จะเกิดขึ้นและเพื่อเป้าหมายการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน

จากข้อมูลบัญชีประชาชาติด้านการท่องเที่ยว (Tourism Satellite Account : TSA) แสดงให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีผลต่อระบบเศรษฐกิจไทยอย่างต่อเนื่อง สำหรับในช่วง 2 ไตรมาสแรกของปี 2562 ประเมินการไว้ว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยจะสามารถสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) จำนวน 1,596,697.822 ล้านบาท แบ่งเป็น ไตรมาส 1/2562 จำนวน 892,223.19 ล้านบาท และไตรมาส 2/2562 จำนวน 704,474.63 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21.17 และ ร้อยละ 17.00 ของ GDP รายไตรมาสของประเทศ ตามลำดับ โดยก่อให้เกิดการจ้างงานในระบบเศรษฐกิจรวมทั้ง 2 ไตรมาส จำนวน 9,408,3229 คน แบ่งเป็น ไตรมาส 1/2562 จำนวน 5,269,953 คน และไตรมาส 2/2562 จำนวน 4,138,376 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13.98 และร้อยละ 10.95 ของจำนวนการจ้างงานรวมทั้งประเทศ ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าภาคการท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อการจ้างงานของประเทศค่อนข้างสูง เนื่องจากเป็นภาคบริการที่ต้องใช้แรงงานค่อนข้างเห็นด้วย (กองเศรษฐกิจท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2562)

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตมีการเติบโตที่รวดเร็ว เนื่องจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติให้ความสนใจในการมาท่องเที่ยว เพราะเนื่องจากจะมีแหล่งธรรมชาติที่สวยงามแล้วทั้งอาหารที่อร่อยและความเป็นมิตรของคนในพื้นที่ จึงดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ซึ่งคาดว่า เม็ดเงินที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ในภูเก็ตในปี พ.ศ. 2559 น่าจะสูงถึงเกือบ 3 แสนล้านบาท (กระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา, 2559) อย่างไรก็ตามภูเก็ตต้องปรับตัวในหลาย ๆ ด้านเพื่อรองรับกับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนไป โดยเฉพาะช่วงอายุ 25-34 ปี หรือกลุ่ม Gen Y ที่เพิ่มจำนวนขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 รวมไปถึงการทะลักเข้ามาของนักท่องเที่ยวชาวจีนในปัจจุบันและอนาคต

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมดสรุปได้ว่าแล้วอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้นมีการเติบโตขึ้นทุกปี โดยเฉพาะในภูเก็ตนั้นมีการเจริญเติบโตเป็นอย่างมากขึ้นทุกปี เนื่องจากภูเก็ตมีสถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่งที่มีความสวยงาม โดยเฉพาะพื้นที่หาดป่าตอง เนื่องจากมีบรรยากาศที่สดชื่นและไม่มีมลพิษ จึงมีนักท่องเที่ยวชาวจีนมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก และยังมีทั้งธรรมชาติและกิจกรรมต่างๆ ที่มีการจัดขึ้น จึงดึงดูดนักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดีผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศของคนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอเกาะภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยว และยังเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องในบริเวณหาดป่าตอง ให้ตอบสนองต่อความต้องการและสร้างความพึงพอใจให้แก่นักท่องเที่ยวให้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศของคนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านลักษณะประชากรศาสตร์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศของคนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต
3. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านทัศนคติที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศของคนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยด้านลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศของคนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต
2. ปัจจัยด้านทัศนคติที่แตกต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศของคนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยนี้ใช้ข้อมูลปฐมภูมิ ซึ่งจะทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างประชาชนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต โดยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของวิจัยดังนี้

1. ด้านเนื้อหาศึกษาผู้วิจัยทำการกำหนดตัวแปรในการศึกษาไว้ด้วยกันดังนี้ คือ
 - 1.1 ตัวแปรต้น ประกอบด้วย
 - ลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้
 - ทัศนคติของคนในพื้นที่ตำบลป่าตอง ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยว ด้านความน่าสนใจของสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ท่องเที่ยว และด้านความรู้สึกที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยว
 - 1.2 ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศของคนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต
2. ด้านประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต จำนวน 14,990 คน (ข้อมูลงานทะเบียนทะเบียนราษฎร์เทศบาลเมืองป่าตอง ปี 2563) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้การคำนวณโดยใช้สูตรของ Yamane (1967) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 390 คน
3. ด้านระยะเวลาในการดำเนินวิจัยระยะเวลาทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษา เริ่มตั้งแต่ 15 พฤศจิกายน 2563 ถึง 13 กุมภาพันธ์ 2564

แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว (2546) การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางเพื่อผ่อนคลายความเครียด แสวงหาประสบการณ์แปลกใหม่ โดยมีเงื่อนไขว่า การเดินทางนั้น เป็นการเดินทางเพียงชั่วคราว ผู้เดินทางจะต้องไม่ถูกบังคับให้เดินทาง

ไพฑูรย์ พงสะบุตร และวิลาสวงศ์ พงสะบุตร (2542) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยว (Tourism) หมายถึง การเดินทางไปเยือนสถานที่ต่างถิ่นซึ่งไม่ใช่เป็นที่พำนักอาศัยประจำของบุคคลนั้นๆ และเป็นการไปเยือนชั่วคราวโดยไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหารายได้

ธรรมนูญ ประจวบเหมาะ (2559) กล่าวว่า การตลาดการท่องเที่ยวหมายถึง การศึกษาองค์ประกอบ (การผลิตและการบริโภคสินค้าและบริการ) ทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้กำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาสินค้าทางการท่องเที่ยวและส่งเสริมให้เกิดนักท่องเที่ยวโดยมีองค์ประกอบสำคัญ คือ อุปสงค์การท่องเที่ยว (tourism demand) และอุปทานการท่องเที่ยว (tourism supply)

แนวคิดเกี่ยวกับประชากรศาสตร์

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2555, หน้า 57) การแบ่งส่วนตลาดตามหลักประชากรศาสตร์ (Demography Segmentation) จะแบ่งส่วนตลาดโดยใช้หลักการและข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ สามารถเข้าถึงและมีประสิทธิภาพต่อการกำหนดเป้าหมาย และเป็นวิธีที่ง่ายต่อการวัดเมื่อเทียบกับตัวแปรอื่น ประกอบด้วย

1. อายุ (Age) เนื่องจากความชอบและรสนิยมของแต่ละบุคคลจะเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงอายุ ผลิตภัณฑ์แต่ละประเภทสามารถตอบสนองความต้องการต่อกลุ่มผู้บริโภคที่มีอายุแตกต่างกัน เช่น ผู้สูงอายุมักจะสนใจสินค้าเกี่ยวกับสุขภาพ แต่วัยรุ่นมักจะสนใจสินค้าตามแฟชั่น เป็นต้น

2. เพศ (Sex) ผู้ชายและผู้หญิงมีพฤติกรรมและทัศนคติที่แตกต่างกัน เช่น ผู้ชายมีความเป็นผู้นำมากกว่าผู้หญิง ส่วนผู้หญิงมีความอ่อนโยนมากกว่าผู้ชาย เป็นต้น

3. การศึกษา (Education) ผู้ที่มีการศึกษาสูงจะบริโภคผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพดีกว่าและมีราคาที่สูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อย เนื่องจากผู้ที่มีการศึกษาสูงจะมีอาชีพและรายได้สูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อยกว่า

4. อาชีพ (Occupation) บุคคลในแต่ละสายอาชีพมีความจำเป็นและความต้องการในสินค้าและบริการที่แตกต่างกัน เช่น นักธุรกิจต้องการสินค้าแบรนด์เนม หรือสินค้าที่ดูหรูหรา ส่วนผู้ใช้แรงงานต้องการสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ดังสรุปได้ว่า ผู้ที่มีการศึกษาสูงจะประกอบอาชีพที่มีรายได้ดี ถือเป็นลักษณะชนชั้นทางสังคมที่สะท้อนถึงรูปแบบการดำเนินชีวิตของบุคคล

5. รายได้ (Income) เป็นตัวแปรที่จับต้องได้ชัด เพื่อกำหนดเป้าหมายชัดเจนขึ้นอาจจะโยงเกณฑ์รายได้ร่วมกับตัวแปรประชากรศาสตร์ด้านอื่นๆ เช่น กลุ่มผู้บริหารธุรกิจที่มั่งคั่งรุ่นเยาว์ (Yuppies)

เป็นการใช้เกณฑ์รายได้ร่วมกับเกณฑ์อายุ เป็นต้น สินค้าและบริการที่นิยมใช้การแบ่งส่วนตลาดตามอายุ ได้แก่ บ้าน รถยนต์ โทรศัพท์มือถือ การท่องเที่ยว เครื่องสำอาง และเสื้อผ้า เป็นต้น

6. สถานภาพครอบครัว (marital status) และขนาดครอบครัว (Family) ครอบครัวเป็นปัจจัยที่สำคัญ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันในส่วนที่เกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกใช้บริการใดบริการหนึ่งของผู้บริโภค

แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับทัศนคติ

Roger (1978, pp. 208–209 อ้างในสุรพงษ์ โสชนะเสถียร, 2553, หน้า 122) ทัศนคติ คือ การที่บุคคล จะมีความคิดหรือความรู้สึกอย่างไรต่อสภาพแวดล้อมรอบข้าง เช่น บุคคล วัตถุหรือสถานการณ์ต่างๆ เนื่องมาจากความเชื่อภายในตัวบุคคลที่จะส่งผลต่อการแสดงออกผ่านบุคคลนั้นๆ ซึ่งทัศนคติถือเป็นการสื่อสารภายในบุคคลที่จะประเมินว่าชอบหรือไม่ชอบในประเด็นต่างๆ

เสรี วงษ์มณฑา (2542, หน้า 106) ได้กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึกของมนุษย์ที่มีต่อความคิดหรือ สิ่งของจากความหมายของทัศนคติข้างต้น สรุปได้ว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกความคิดของบุคคลที่มีต่อ สิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นผลมาจากประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อมความรู้สึกและความคิดดังกล่าวเป็นไปในทางชอบหรือไม่ชอบเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยอันมีแนวโน้มที่จะให้บุคคลแสดงปฏิกิริยาและการกระทำ ต่อสิ่งนั้นๆทั้งในทางสนับสนุนหรือต่อต้าน

ปัจจัยที่ทำให้เกิดทัศนคติ

ปัจจัยที่ทำให้เกิดทัศนคติเกิดจากค่านิยมและประสบการณ์ (วีระพลและเจดีย์, 2558)

1. ประสบการณ์ (Experience) คือ การได้พบเห็นหรือทดลองของบุคคลนับเป็นประสบการณ์ที่เกิดขึ้นโดยตรง (Direct Experience) และการที่บุคคลได้ยินได้ฟังได้อ่านนับเป็นประสบการณ์ที่เกิดขึ้นทางอ้อม (Indirect Experience)

2. ค่านิยม (Value) แต่ละบุคคลมีค่านิยมในการตัดสินใจที่ต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมรอบข้างของแต่ละบุคคล

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว

วาสนา อ่องเอี่ยม (2552) ได้ระบุถึงพฤติกรรมนักท่องเที่ยวว่าเป็นลักษณะพฤติกรรมในการตัดสินใจ เป็นการเลือกรูปแบบที่จะเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งรูปแบบของการท่องเที่ยวจะมีอยู่หลายลักษณะที่แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลโดยนักท่องเที่ยวจะทำการพิจารณาเลือกรูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมสอดคล้องกับ ลักษณะและพฤติกรรมของตนเอง เพื่อให้เกิดความพึงพอใจในการท่องเที่ยวโดยพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวนั้น เกิดจากความแตกต่างเชิงสังคมวิทยาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวย่อมมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับ เชื้อชาติ วัย การศึกษา การอบรมเลี้ยงดู เพศ รสนิยม ศาสนาและประสบการณ์

สิริรัตน์ นาคแป้น (2555) ได้การศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวจึงทำให้ทราบถึงรูปแบบการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวว่า นักท่องเที่ยวซื้อสินค้าบริการอะไร ทำไมถึงซื้อบริการนั้น ซื้อบริการเมื่อไร ซื้อบริการที่ไหน ซื้อบริการบ่อยแค่ไหน เขาประเมินบริการเหล่านั้นอย่างไร อย่างไรก็ตามพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวนั้น

นั่นถือได้ว่าเป็นพฤติกรรมที่เฉพาะเจาะจงและมีพื้นฐานการศึกษาจากทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภครีโกลการศึกษ
พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวโดยเป็นการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงลักษณะความต้องการและพฤติกรรมการซื้อ
การใช้ของนักท่องเที่ยว

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การออกแบบการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง (Non-Experimental Design) เป็นการวิจัยที่มีการศึกษาตาม
สภาพที่เป็นไปตามธรรมชาติ โดยไม่มีการจัดกระทำ หรือควบคุมตัวแปรใดๆ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล
ภาคสนาม แบบวิจัยตัดขวาง (Cross Sectional Studies) คือ เป็นการเก็บข้อมูลในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง
เพียงครั้งเดียว โดยใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำไป
ไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์ทางสถิติ

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือประชาชนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอเกาะภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต จำนวน
14,990 คน (ข้อมูลงานทะเบียนทะเบียนราษฎร์เทศบาลเมืองป่าตอง ปี 2563) จากการคำนวณขนาดของกลุ่ม
ตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ทั้งสิ้น 390 คนและเพื่อการตอบกลับที่ไม่สมบูรณ์จึงแจกแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด

3. เครื่องมือใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นเครื่องมือหลักที่นำมา
เก็บรวบรวมข้อมูล โดยทางผู้วิจัยก็ได้มีการศึกษาหาความรู้ ค้นคว้าทบทวนวรรณกรรม แนวคิดและทฤษฎี
ต่างๆ เอกสารทางวิชาการ รวมไปถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อที่จะนำความรู้ที่ได้มานั้น ไปกำหนดกรอบ
แนวความคิดของงานวิจัยที่ผู้วิจัยศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นตัวแปรที่เกี่ยวข้อง โดยจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน
ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง เพศ อายุระดับการศึกษา
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ โดยเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-Ended Response Question)

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านทัศนคติของคนในพื้นที่ตำบลป่าตองต่อการท่องเที่ยวสถานที่
ท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศ ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยว ด้านความน่าสนใจ
ของสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ท่องเที่ยว และด้านความรู้สึกที่มีต่อสถานที่
ท่องเที่ยว มีลักษณะคำถามเป็นแบบ Likert's Scale มี 5 ระดับ

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานที่สถานประกอบการที่เกี่ยวข้องทางธรรมชาติภายในประเทศของ คนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต โดยเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-Ended Response Question)

4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ได้มีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยผู้วิจัยได้มีการนำแบบสอบถามมาใช้เป็น เครื่องมือในการวิจัย ซึ่งการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สามารถสรุปเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

1. การศึกษาค้นคว้าข้อมูล แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรพฤติกรรมการทำงานที่เกี่ยวข้อง
2. นิยามศัพท์เฉพาะของตัวแปรตาม ทำขึ้นเพื่อให้ความหมายของตัวแปรต่างๆ
3. นำนิยามศัพท์เฉพาะที่ได้มาสร้างเป็นข้อคำถามที่มีความครอบคลุม และสัมพันธ์กับนิยามศัพท์ของ ตัวแปรทั้งหมด
4. จัดทำร่างแบบสอบถาม
5. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาว่า แบบสอบถามมีการใช้ภาษาและลักษณะของข้อความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่จะดำเนินการวิจัย

5. การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

1. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความน่าเชื่อถือ ก่อนนำแบบสอบถามไป ดำเนินการวิจัยใช้งานจริง โดยนำร่างแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาทำการตรวจสอบคำถาม การใช้ภาษา ในแบบสอบถาม เพื่อความครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา โดยใช้วิธีการวัดความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ตามตารางตรวจสอบคุณภาพ ความครอบคลุมด้านเนื้อหาการวิจัย รวมไปถึงใช้ภาษา ที่ถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ ซึ่งผู้วิจัยจะนำคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ก่อนนำไปใช้งานจริง

2. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของ แบบสอบถาม (Reliability) ซึ่งวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป PASW ได้ค่าแอลฟา ตามแบบวิธีของ ครอนบาค (Cronbach's) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.83

3. เมื่อผู้วิจัยนำข้อบกพร่องมาปรับปรุง แก้ไข โดยขอคำปรึกษาและผ่านความคิดเห็นและความ เห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง จนได้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ จึงนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนดไว้ในงานวิจัย

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการเก็บแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างประชาชนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้องจากแหล่งต่าง ๆ เช่น วารสาร รายงานการวิจัย แหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต วิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ

7.การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้การคำนวณค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนมีดังนี้

1.1 ร้อยละ

1.2 ค่าเฉลี่ย

1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics)

โดยนำค่าไคสแควร์ (Chi-Square Test) มาใช้ในการทดสอบสมมติฐาน เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามว่า มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และระดับ 0.01

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 400 คนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 67.0 มีอายุระหว่าง 20 - 30 ปี จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 มีอาชีพนักเรียน/ นักศึกษา จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 และมีรายได้ต่อเดือน 20,001 -30,000 บาท จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 46.0

2. ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทัศนคติของคนในพื้นที่ตำบลป่าตองต่อการท่องเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศ

ประชาชนให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยทัศนคติต่อการท่องเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศ โดยภาพรวมในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.644 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยเห็นด้วยที่สุด คือ ด้านความรู้สึที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 รองมาคือ ด้านสภาพแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 และด้านความน่าสนใจของสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 ตามลำดับ

3. ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศของคนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอเกาะกูด จังหวัดภูเก็ต

พฤติกรรมการท่องเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศของคนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ส่วนใหญ่มีจำนวนคนที่เดินทางไปท่องเที่ยว 4-5 คน จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0 มีจำนวนวันในการท่องเที่ยวแต่ละครั้งที่ 2 วัน จำนวน 324 คน คิดเป็นร้อยละ 81.0 ประเภทที่พักแรมเป็นบังกะโล จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 51.0 มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อครั้งที่ 1,501 – 3,000 บาทจำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 66.0 มีข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจไปท่องเที่ยวมาจากอินเทอร์เน็ต จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0 โดยวัตถุประสงค์ของการไปท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจจำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน

1. ปัจจัยด้านลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศของคนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต พบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้แตกต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศของคนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต

2. ปัจจัยด้านทัศนคติที่แตกต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศของคนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ตพบว่า ประชาชนที่มีทัศนคติโดยรวมต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศของคนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต

อภิปรายผล

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศของคนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ตสามารถนำมาอภิปรายตามผลเชิงพรรณนาได้ดังต่อไปนี้

พฤติกรรมการท่องเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศของคนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ส่วนใหญ่มีจำนวนคนที่เดินทางไปท่องเที่ยว 4-5 คน มีจำนวนวันในการท่องเที่ยวแต่ละครั้งที่ 2 วัน ประเภทที่พักแรมเป็นบังกะโล มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อครั้งที่ 1,501 – 3,000 บาท มีข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจไปท่องเที่ยวมาจากอินเทอร์เน็ต โดยวัตถุประสงค์ของการไปท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเทิดชาย ช่วยบำรุง (2552) ได้ศึกษา พฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่วัยทำงาน มีอายุระหว่าง 21-40 ปี มีฐานะทางเศรษฐกิจดี และมีการใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยว ท่องเที่ยวเป็นหมู่คณะ มีวัตถุประสงค์การท่องเที่ยว คือ ต้องการพบเห็นสิ่งแปลกใหม่ และพักผ่อนคลายความตึงเครียดจากการทำงาน

ปัจจัยด้านลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศของคนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต พบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้แตกต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศของ

คนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิปปศิณี บารีย์ (2555) ได้ศึกษาปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการสปาในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวจีน กรณีศึกษาจังหวัดภูเก็ต มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อ ศึกษาพฤติกรรมการใช้บริการสปาในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวจีน ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20-30 ปี ประกอบอาชีพเป็นลูกจ้าง พนักงาน และข้าราชการ มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี พฤติกรรมในการเลือกใช้บริการสปาของนักท่องเที่ยวชาวจีน พบว่า ส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์ในการใช้บริการสปามาก่อนทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ โดยเลือกใช้บริการสปาในโรงแรม ชอบการบริการส่วนตัว โดยมีเหตุจูงใจ คือ ต้องการคลายเครียดจากการทำงานเป็นหลัก เลือกใช้บริการสปาในช่วงวันหยุด สุดสัปดาห์ เวลาที่เหมาะสมในการทำทรีตเมนต์ในสปาคือไม่เกิน 2 ชั่วโมง ในการตัดสินใจเลือกใช้บริการสปาจะเลือกด้วยตนเอง จะจองการใช้บริการสปาผ่านโทรศัพท์ ให้ความสำคัญเชื่อถือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสปาจากการบอกต่อจากเพื่อนหรือคนรู้จัก และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสปาในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวจีนในอนาคตว่า แนวโน้มของความนิยมใช้บริการสปาในประเทศไทยจะเพิ่มขึ้น เห็นด้วยกว่าในปัจจุบัน ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวจีนกับพฤติกรรมการเลือกใช้บริการสปาในประเทศไทย พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมในการเลือกใช้บริการสปาของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่ต่างกัน

ปัจจัยด้านทัศนคติที่แตกต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศของคนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ตพบว่า ประชาชนที่มีทัศนคติโดยรวมต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในประเทศของคนในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลลักษณ์ ชมภูศรี (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย และพบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับทัศนคติต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และงานของ ฉัฐชามณูย์ สุวิทย์พันธุ์ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย และพบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศฯ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กรมการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สามารถนำข้อมูลที่ได้จากงานวิจัยในครั้งนี้ ไปจัดทำแผนการพัฒนา ส่งเสริมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

2. ควรมีการร่วมมือกันระหว่างการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและหน่วยงานในพื้นที่ที่รับผิดชอบพัฒนาพื้นที่หรือปรับปรุงให้มีความน่าสนใจและเป็นที่ยอมรับมากขึ้น

3. การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวควรมีการส่งเสริมประชาสัมพันธ์ให้มากกว่านี้เพื่อให้เกิดการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้น หน่วยงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องระดับจังหวัดควรเร่งรัดและสนับสนุนส่งเสริมประชาสัมพันธ์อย่างจริงจังและควรประชาสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต

4. ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวต่าง ๆ ควรให้ความสำคัญกับกลุ่มนักท่องเที่ยวควรสนับสนุนให้มีธุรกิจการท่องเที่ยวที่รองรับกับพฤติกรรม และสนองตามความต้องการของนักท่องเที่ยว สามารถทำให้นักท่องเที่ยวมีจำนวนเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นช่องทางในการเพิ่มรายได้ให้กับธุรกิจของตนเองได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยในครั้งต่อไปควรขยายการศึกษาความรู้ และพฤติกรรมการดูแลสนับสนุนการท่องเที่ยวในรูปแบบทางธรรมชาติกับผู้ประกอบการการท่องเที่ยวเพื่อจะได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้ยั่งยืนยิ่งขึ้น

2. การวิจัยในครั้งต่อไปควรเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เพื่อศึกษาหาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวทางธรรมชาติของนักท่องเที่ยวชาวไทยในปัจจุบัน ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ในการวางแผนและปรับปรุงกลยุทธ์ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้ดียิ่งขึ้น

3. การวิจัยในครั้งต่อไปควรเก็บข้อมูลทั้งจังหวัดภูเก็ต เนื่องจากการเก็บข้อมูลเฉพาะพื้นที่ตำบลป่าตองทำให้ทัศนคติไปในแนวทางเดียวกันมากเกินไป ไม่เกิดความหลากหลายของข้อมูล

บรรณานุกรม

ณัฐชามณูย์ สุวิทย์พันธ์. (2555). การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรม

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เทิดชาย ช่วยบำรุง. (2552). บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

บนฐานแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพฯ: คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา.

ธรรมบุญ ประจวบเหมาะ. (2529). อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกับความมั่นคงของชาติ. กรุงเทพมหานคร:

วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

ธัญวลัย ชุตินาถนานันท์. (2560). ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางกับ

คณะทัวร์ที่ส่งผลต่อความภักดีต่อการท่องเที่ยวเมืองพัทยา. เข้าถึงได้จาก

http://tdc.thailis.or.th/tdc/browse.php?option=show&browse_type=title&titleid=440739

- นิคม จารุมณี. (2536). การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. มหาสารคาม:วิทยาลัยครูมหาสารคาม สหวิทยาลัยอีสานเหนือ.
- นิคม จารุมณี. (2544). การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (พิมพ์ ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรินติ้งเฮ้าส์.
- น้ำฝน จันทน์นวล.(2555). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวจีน ที่มาท่องเที่ยวเมืองไทย. เข้าถึงได้จาก http://doi.nrct.go.th/ListDoi/listDetail?Resolve_Doi=10.14458/STIU.the.2012.5
- ไพฑูรย์ พงสะบุตร และวิลาสวงค์ พงสะบุตร. (2542). คู่มือการอบรมมัคคุเทศก์. กรุงเทพฯ :ศูนย์การศึกษาต่อเนื่องแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เรณู ชาญสูงเนิน. (2550). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนนักท่องเที่ยวจีนในประเทศไทย.เข้าถึงได้จาก http://tdc.thailis.or.th/tdc/browse.php?option=show&browse_type=title&titleid=42398
- วิไลลักษณ์ ชมพูนุศรี. (2554). การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2555). กลยุทธ์การตลาดการบริหารการตลาด.กรุงเทพมหานคร: ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- ลีปปศิณี บาเรย์.(2555). ปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการสปาในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวจีน กรณีศึกษาจังหวัดภูเก็ต. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
- สุชนนี เมธิโยธิน. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้บริการโรงแรมในเมืองพัทยาจังหวัดชลบุรีของนักท่องเที่ยวชาวจีน. เข้าถึงได้จาก http://www.ex-mba.buu.ac.th/Research/Research_57/YMBA/Y29/57750022.pdf
- อนุวัฒน์ ผิวอ่อน. (2548). การประเมินผลโครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์.วารสารเศรษฐศาสตร์เกษตร 1 (มิถุนายน 2548) : 88-123
- อัศวิน แสงพิบูล. (2552). การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างนักท่องเที่ยวชาวเอเชียและนักท่องเที่ยวชาวยุโรป: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
- อัจฉรา สมบัตินนทนา.(2555). พฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย.เข้าถึงได้จาก http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Man_Econ/Atchara_S.pdf
- Assael, H. (1995). Consumer behavior; Motivational research Marketing (5 th ed.). Ohio: SouthWestern College Pub.
- Cohen, E. 1979.A Phenomenology of Tourist Experience, Sociology, 13,p. 179-201.
- Cohen. 1972. Towards a sociology of international tourism. Social Research, 39, p.64-82.

- Lau, G.T. (1999). Purchase-Related Factors and Buying Center Structure., The Mogelonsky, Marcia. Supermarket Loyalty. *American Demographic*, 19(11), 36
- Mill, R. C. (1990). *Tourism the international business*. New Jersey: Prentice Hall.
- Oliver, R. L. (1999). Whence consumer loyalty. *Journal of Marketing Research*, 63, 33-44.
- Pearce, M. (1997). The True Science of Nurturing Marketing. *Marketing Technique*, 97 (7), 6-8.
- Pong, L. T., & Yee, T.P. (2001). An integrated model of service loyalty. *In International Conferences Brussels* (pp. 1-26). Belgium.
- Parasuraman, A, Zeithaml, V.A. and Berry, L.L. (1996). SERQUAL: A multiple item scale for measuring customer perceptions of service quality. N.P.: Marketing Science Institute
- Perreault, W. D., Dorden, D.K. and Dorden, W.R. 1979., A Psychological Classification of Vacation Lifestyles', *Journal of Leisure Research*, 9, p. 208-224.
- Ren Guoxiang. (2559). ทัศนชนนั้กท่องเทียวชาวจีนที่มีต่อการแสดงโชว์สาวประเภทสองในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี.เข้าถึงได้จาก
http://tdc.thailis.or.th/tdc/browse.php?option=show&browse_type=title&titleid=416417
- Robinson. วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวของบุคคล. เข้าถึงได้จาก
<http://masterplan.andamanecotourism.com/บทที่-2-การทบทวนแนวคิดแล/>
- Stevens, L. (1985). *Guide to starting and operating a successful travel agency*. Wheaton: Delmar
- Sönmez, S. F., & Graefe, A. R. (1998b). Determining future travel behavior from past travel experience and perceptions of risk and safety. *Journal of Travel Research*, 37, 171-177
- Thaipublica.(2559). The China Wave คลื่นจีนบุกไทย (1).เข้าถึงได้จาก
<http://thaipublica.org/2016/04/the-china-wave-1>
- Thaipublica.(2559). The China Wave คลื่นจีนบุกไทย (2).เข้าถึงได้จาก
<http://thaipublica.org/2016/04/the-china-wave-2>
- World Tourism Organization.ความหมายของการท่องเที่ยว. เข้าถึงได้จาก
<https://tourismatbuu.wordpress.com/ความรู้เบื้องต้นการท่องเที่ยวความหมายของการท่องเที่ยว>